

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

БАЛАКАЮТЬ ПРО МИР А ГОТОВЛЯТЬСЯ ДО ВІЙНИ.

Коли імперіалісти різних капіталістичних країн балакають дуже багато про мир, то зовсім певно той мир у клопоті. Це вже відома річ, що коли у них на устах мир, то на думці війна.

Перед вибухом світової війни європейські імперіалісти тільки те й робили, що балакали про мир. Не було більш "миротлюбивих", людей, як німецький кайзер Вільгельм, російський цар Микола, австрійський цар Франц Йосиф, французькі "тигри" — власне ті самі, що підготували і викликали світову війну.

Нині імперіалісти теж дуже багато балакають про мир. Стін Чемберлен, британський міністр закордонних справ, балакає про мир, але каже, що британське правління не може згодитися на так званий Женевський протокол, яким, як відомо, МекДоналд і Ерйо упиливали "замирити світ".

Президент Кулідж теж балакає про мир. А в той сам час американський адмірал Фелпе, член генеральної ради воєнної флотії, заявляє публічно, що тільки сильна флотія Злучених Держав може запобігти війні між Злуч. Державами а Великою Британією.

Керманці менших держав, васалів великих імперіалістичних країн, собі також патякають про мир, наслідуючи своїх старших опікунів. Вони кудами й багатствами весь час замирюють своє трудове населення й віддани під їхню опіку національні меншости.

Вся та балака імперіалістів про мир служить тільки для заспокоєння легковірного населення і відвернення його уваги від дійсності. А дійсність виявляє, що скрізь робляться приготування до нової, куди страшнішої і грізнішої війни, чим остання.

Трудові маси всіх країн повинні зрозуміти, що мова імперіалістів про мир означає безпеку нової війни. Зрозумівши це, вони повинні готуватися, щоб раз на завжди позбавити імперіалістів всякої можливості зводити свої грабінницькі порахунки коштом крові і мук працюючих та встановити дійсний мир, амінивши теперішній суспільний лад, жерело імперіалістичних війн.

ВІДКРИЛИ НОВУ ЗМОВУ.

Міністр праці Джеймс Мордок пропонує домініальному правительству тимчасовий рапорт комішнера Луїса Донкена, наведеного для розслідування відносин у торговлі овочами і яриною в західній Канаді.

Донкен викрив, що фірма Неп-Мючуал, це комбінована спілка торговців овочами і яриною, яка майже цілковито контролює торговлю цими продуктами в цій західній Канаді. Вона сполучує в собі около 45 інкорпорованих компаній у важких містах західної Канади і около 84 компаній в західних стейтах Злучених Держав. Канадські компанії існують під різними назвами, але злучені вони разом під контролею фірми Неп-Мючуал, що має свої великі офіси у Вінніпегу.

Завдання цієї спілки ясне: — контролюючи ринки збуту на овочі і ярину, примушувати продавців продавати їм продукти за таку дешеву ціну, яку вони пропонує, а відтак продавати їх консументам по такій високій ціні, яку вони подиктують. Не захоче продавець продати цій спілці, то не матиме кому продати, бо ніхто у нього не купить; всі продавці в спілці і дістають інформації у кого спілка купує, а кого бойкотує. Продавці мусять згодитися, або праця його пропаде. Теж саме з консументом: не захоче він купити по такій ціні, яку йому диктує спілка, то віде дешевше овочів не дістане, бо торговці ними у спілці і всі обов'язуються продавати за одну й ту саму ціну.

Б такий закон, що зветься "Комбайн Інвестментс І Ект", що на таку змову ніби то не дозволяє. На основі цього закону провінційна влада можуть за це погнати до відчайдушності, а коли вони цього не зробить, то це можуть зробити федеральні влади, як що будуть мати докази такої змови. Закон визначає за це \$10,000 кари або два роки тюрми, коли провиниться одиниця, а \$25,000 кари, коли цей закон зломить якась корпорація.

Інвестицію у вище наведеному випадку зроблено і докази зібрано. Але чи покарають винуватців, це ще одно велике питання. — Той кара в сутні ричі нічого тут не допоможе, бо та змова і монополізування індустрії та торговлі в тільки людський наслідок капіталістичної системи.

Переслідування грабінницьких змов капіталістичних монополістів до нічого не веде. Вони закон вміють обходити і виникати, а з часом і сам такий закон стає тільки мертвою буквою в кодексі. В Злучених Державах є протистровний закон, а чи багато він перешкоджає формуванню тростів?.. Пробували той

закон застосувати, але виявилось, що трости сильніші від закону. Немає чого ждати нішого і в Канаді.

НОВІ СИЛИ РАД. БУДІВНИЦТВА.

Рік за роком будівництво першої в світі радянської держави посувається вперед. На розвалинах великої царської імперії відраджаються економічно й культурно, міцніють і процвітають з кожним днем молоді "Радянські Республіки, об'єднані в велику Спілку Радянських Соціалістичних Республік (С.Р.С.Р.), що займає одну шесту частину цілої земної кулі.

Рік за роком міцніє й удосконалюється новий небувалий ще досі на світі радянський державний порядок. Цей новий державно-суспільний лад і порядок творять самі працюючі маси. Вони вчаться і рівночасно будують новий суспільний лад.

Не легка це робота і розрахована вона на довгі роки. Бувають і невдачі, бувають і помилки. Але працюючі маси Радянських Республік виявляють всі невдачі і помилки в роботі, вони не затаюють їх а викривають, вчаться на них і поправляють їх в своїй далійшій роботі.

І так рік за роком працюючі маси радянських країн під проводом своєї комуністичної партії добувають все нових перемог і політичних, економічно-господарських і культурних фронтів.

І тому не дивно, що в Радянських Республіках трапляється, що вбивають робочих, а головою селянства. Але хто їх вбиває, це зовсім ясно. Вбивають вороги радянської влади, вбивають ті, що всякими штучками влізли в радянські установи і думали там свої діла творити, а робочі чи селянські вивіли їх через газету на чисту воду.

За останні роки в радянських будівництвах появились нові сили, що дуже полекшують і прискорюють роботу. Це велика армія робітничих і селянських кореспондентів, або, як їх в нас називають коротко, робочі і селянські. Це самі робітники та селяни, котрі пишуть в робітничо-селянській газеті.

Колісь робітничої та селянської царської Росії й не смілось писати до газети, а сьогодні немає в радянській республіці такого заводу чи фабрики, не має такого села чи хутора, в котрих не було б робітничих або селянських кореспондентів. Вони скрізь є.

Іван Ткачук. Катеринослав, 1. лютого, 1925.

ПРО ДОПОМОГУ НАШИМ БРАТАМ У СТАРОМУ КРАЮ.

В Галичині, Волині, на Поліссю (взагалі скрізь на українських землях під Польщею) пані нас б'ють, ще й плакати не дають. Те й знай, що майструються шляхетським польським урядом судові процеси. П'єрше ніж відповідати на суді, доводиться людям рік-два чекає до суда відсидіти в тюрмі.

По двох роках, іноді хоч і виправдають тебе та випустять з в'язниці, — але здоров'я твое надломане, родина голодувала, й — саме головне — твій арешт до суду наганяє страху на більш слабій характером одиниці.

Одним словом — на Західній Україні нечувані страхоти! Арешти й заслання краших наших людей за часів російської окупації Галичини царом Миколою, чи там царські Талергофні — перед сучасним польсько-шляхетським пеклом — всі вони незначні, бліді. Відносини на Зах. Україні далеко гірші, як в африканських колоніях.

Виходить, що ляхи-пані нас поневолюють, але по бражньому "опікуються" західно-українським селянством і робітництвом. І опікуються на підставі "права"... Бо-ж тая антанта, що її др. Назарук та диктатор Петрушевич уважали за покровителя Східної Галичини, вона віддала нас актом 14. березня 1923 р. в користь-

ства у Східній Галичині. Подбаймо, щоб не було в нас осерєдка, де-б українські робітники з фермерами не нап'ятували білого терору під Польщею та віддання антантою Сх. Галичини в ярмо Польщаю.

НЕ ЛАЙ, АЛЕ ВІДПОВІДЬ ДАЙ.

"Безнадійний маняк"; "крулий ідиот"; "представляє собі. Англіїци дурними і безрадиими... після себе суміри"; Англіїци не є такі дурні як Мусій"; "Як би були такі дурні то".

Ось як розпізнає Рипинді в "Укр. Голосі" з 4. березня на Мусія за статтю в "Укр. Роб. Вістях" з 28. лютого п. н. "Радіють своїм ділом".

І за що-ж ти, Рипинді-чого-голубонько, так розсередився? Бігме боже, я й не думав тебе ображати!

Послухай, Рипинді, будь хорра "чесна з собою", вдарся пятами в "громадянку" і докажи: коли і де Мусій представляв Англіїци дурними?

Не докажеш, Рипинді-чого-голубонько, бо Мусій такого не робив. Якщо, як ти кажеш,

"Між Англіїцими є люди, які більше знають про життя України в Канаді, як самі Українці" ("Укр. Голос" ч. 9.)

А то бачиш, Рипинді-чого-баваччи похвалити Англіїци, якими дурними ти зробила Українців? Не бачиш? Надів подвійні окуляри і перешитий ще раз повинне речення, а тоді побачиш.

Моя тобі, Рипинді, порада така: Хвалі собі Англіїци скільки хочеш, але на зліть Мусієві Українців дурними не роби, бо цим ти робиш кривду не Мусієві, але цілому українському загалові в Канаді. Де-ж ти бачила казати так, що Англіїци більше знають про життя України в Канаді, як самі Українці?!

Не треба брати так скрайньо, та ще й такій уміркований особі, як ти. Треба так говорити: "Б між Англіїцими гарні люди, є і між Українцями; є між Англіїцими недолудки є і між

вираєно, що то Англіїци самі довідалися. Ось, прикірком, напиши так:

"Дня такого-то в англійському Кіеві в клубі в Форт Вільям має доклад відомий Інгліймен Юдіє Ситніку про провакційну комуністичну пропаганду серед Українців в тиві-світі..."

Або ще й так:

"Один виснажений урядник україн... (перепрошав) англійського гред-лоджу "Провіта" у Форт Вільям пише в місцевій англійській газеті про комуністичну пропаганду серед Українців... від Венкувер до Галі-факеу..."

О, тоді всі люди повірять, що Англіїци краще знають про життя України в Канаді, чим самі Українці.

Ні Мусій і ніхто з українських комуністів не сердився б за донос до буржуазної англійської преси про комуністичну пропаганду, коли б у тих доносках була тільки правда.

Тільки-ж бачиш, Рипинді, ті доносики роблять це в провакційній спосіб і з метою викликати ворожечу серед англійського населення Канади до українського. Для того вони прибирають свої доноси в провакційну форму і подають більше брехні та вигадок чим правди.

Чи пригадаєш собі, Рипинді, як на відомій розсправі в Порт Артурі українські патріоти роздули комуністичну пропаганду серед Українців в Канаді? Шість 200,000 українських комуністів нарахували, про велику "комуністичну коліску" розскадували, про напад на елевейтори зі збіжжям, про революцію від Галіфакеу до Венкувер на кшток пашама і т. д. Пригадаєш, як потім почували, що самим робитися "душно" і почали самі "спростувати" у "Фрі Прес"?

Не пригадаєш?! Ну, я так і знав, що ти забула. Правда, тих доносів було так багато, що й годі їх згадати. А лаятися все-ж так не треба. Греко-православні забороняє лаятися. І лайкою ти зовсім не спростувала, що то не українські патріоти провакують Англіїци проти українського населення в Канаді.

Чуєш, Рипинді, не спростувала!

Мусій.

Робітничі і фермерські делегати на шестий З'їзд Товариства Український Робітничо-Фермерський Дім, що відбувся у Вінніпегу 26., 27. і 28. січня 1925.

Делегатки Жіночої Секції на шестий З'їзд Товариства Український Робітничо-Фермерський Дім, що відбувся у Вінніпегу 26., 27. і 28. січня 1925.